

SỰ BÁO TRẢ ĐỐI VỚI KẺ ÁC.

Kinh thánh: Các quan xét 9:22-45

“22 A-bi-mê-léc cai trị Y-sơ-ra-ên trong ba năm. 23 Đoạn, Đức Chúa Trời sai đến một ác thần sanh sự bất bình giữa A-bi-mê-léc và người Si-chem; người Si-chem bèn phản nghịch A-bi-mê-léc, 24 để báo thù tội sát nhân đã phạm cùng bảy mươi con trai Giê-ru-ba-anh, và khiến huyết họ đổ lại trên A-bi-mê-léc, là anh đã giết họ, cùng đổ trên người Si-chem đã giúp hắn giết anh em mình. 25 Người Si-chem sai mấy kẻ đi rình rập người trên chót núi; chúng nó cướp giựt những kẻ đi qua đường gần bên chúng nó. A-bi-mê-léc hay được điều đó. 26 Bây giờ, Ga-anh, con trai Ê-bết, cùng anh em mình đến vào trong Si-chem; người Si-chem đều để lòng tin cậy nơi người. 27 Rồi chúng ra ngoài đồng, hái những vườn nho của mình, đập trái nho, và dự tiệc yến. Đoạn, họ vào trong đền thờ của thần chúng, ăn và uống, rồi rửa sả A-bi-mê-léc. 28 Ga-anh, con trai Ê-bết, bèn nói rằng: A-bi-mê-léc là ai, Si-chem là chi mà chúng ta phục sự A-bi-mê-léc? Hắn há chẳng phải là con trai Giê-ru-ba-anh sao? Còn Xê-bun, há chẳng phải là kẻ phụ tá hắn ư? Các người khá phục sự những người Hê-mô, là cha của Si-chem; còn chúng ta sao lại phục sự hắn? 29 Ô! nếu ta có dân sự này dưới tay ta, ta sẽ đuổi A-bi-mê-léc đi! Đoạn, người nói cùng A-bi-mê-léc rằng: Hãy gia tăng quân lính người mà ra trận! 30 Xê-bun, quan cai thành, nghe được các lời của Ga-anh, con trai Ê-bết nói, thì cơn giận người phùng lên, 31 mật sai sứ đến A-bi-mê-léc, mà nói rằng: Này Ga-anh, con trai Ê-bết, và anh em nó đã đến Si-chem, xui giục thành dậy nghịch cùng ông. 32 Vậy, đêm nay ông và các người theo ông phải chỗi dậy, đi phục binh ngoài đồng. 33 Đến sáng mai khi mặt trời vừa mọc, ông phải dậy sớm, xông hãm thành. Khi Ga-anh và quân theo nó ra đánh ông, thì ông hãy tùy cơ mà làm. 34 Vậy, A-bi-mê-léc và cả đạo binh theo người đều chỗi dậy ban đêm, chia ra làm bốn đội, và mai phục gần Si-chem. 35 Ga-anh, con trai Ê-bết, kéo ra và đứng tại cửa thành; A-bi-mê-léc và cả đạo binh theo người bèn đi ra khỏi nơi phục. 36 Ga-anh thấy đạo binh ấy, nói cùng Xê-bun rằng: Ta thấy một đạo binh từ trên chót núi xuống. Xê-bun đáp: Người thấy bóng núi mà tưởng là người ta đó chớ! 37 Nhưng Ga-anh lại tiếp rằng: Quả thật một cơ binh ở trên núi xuống, và một đội do đường cây dẻ bộp thuật sĩ mà đến. 38 Xê-bun bèn la lên rằng: Chính người đã nói: A-bi-mê-léc là ai mà ta phục sự hắn! Vậy, những lời khoe khoang của người đó đã ra sao? Đó há chẳng phải đạo binh mà người khinh dễ ư? Bây giờ, khá đi ra giao chiến cùng chúng nó! 39 Ga-anh bèn đứng đầu các người Si-chem, đi ra giao chiến cùng A-bi-mê-léc. 40 Ga-anh bị A-bi-mê-léc đuổi theo, chạy trốn trước mặt người, và nhiều người bị thương ngã chết dọc đường, cho đến cửa thành. 41 A-bi-mê-léc đi ở tại A-ru-ma. Còn Xê-bun đuổi Ga-anh và anh em người đi, không cho ở tại Si-chem nữa. 42 Qua ngày sau, dân sự đi ra ngoài đồng, có người đem tin đó cho A-bi-mê-léc hay. 43 Người bèn bắt cơ binh mình chia ra làm ba đội, để mai phục ngoài đồng. Khi thấy dân sự ở thành kéo ra, người liền chỗi dậy và hãm đánh chúng nó. 44 Đoạn A-bi-mê-léc và những kẻ đi theo lướt đến trước, dừng lại tại cửa thành; còn hai đội kia xông vào hết thảy người ở ngoài đồng, và đánh giết họ. 45 A-bi-mê-léc hãm đánh thành trọn ngày, bèn chiếm lấy và giết hết thảy người ở trong, rồi phá thành và rắc muối ở đó.”

Gợi ý bài học: Sau khi A-bi-mê-léc cai trị Y-sơ-ra-ên được ba năm, Đức Chúa Trời khiến sự thù nghịch xuất hiện giữa ông và dân Si-chem. Kinh Thánh cho biết: “Đức Chúa Trời sai đến một ác thần sanh sự bất bình giữa A-bi-mê-léc và người Si-chem; người Si-chem bèn phản nghịch A-bi-mê-léc” (Câu 23) Điều này không có nghĩa Đức Chúa Trời là nguồn gốc của điều ác. Ngài cho phép sự bất hòa phát sinh như một hành động xét xử, để những kẻ từng liên kết trong tội ác quay sang chống lại nhau. A-bi-mê-léc đã giết bảy mươi người anh em mình. Dân Si-chem không chỉ làm ngơ mà còn dùng bạc lấy từ đền thần Ba-anh-Bê-rít để hỗ trợ ông thực hiện âm mưu ấy. Vì vậy, sự đổ vỡ giữa họ không đơn thuần là một cuộc tranh giành quyền lực. Đó là sự báo trả đối với tội ác mà cả hai bên đã cùng gây ra. Dân Si-chem bắt đầu chống lại A-bi-mê-léc bằng cách đặt người phục kích trên núi để cướp bóc những người đi đường. Hành động ấy làm suy yếu quyền cai trị của ông và bày tỏ rằng lòng trung thành của họ đã hoàn toàn thay đổi. Khi lòng dân Si-chem đã lìa khỏi A-bi-mê-léc, Ga-anh, con trai Ê-bết, cùng anh em mình đến thành. Dân Si-chem đặt lòng tin nơi ông. Trong mùa thu hoạch nho, họ tổ chức ăn uống tại đền thần mình và công khai nguyên rửa A-bi-mê-léc. Thấy lòng dân đang bất mãn, Ga-anh lợi dụng tình hình để kích động họ: “A-bi-mê-léc là ai, Si-chem là chi mà chúng ta phục sự A-bi-mê-léc?” Ga-anh khơi dậy niềm tự hào huyết thống của người Si-chem và kêu gọi họ từ bỏ A-bi-mê-léc. Ông còn lớn tiếng thách thức đối phương, nhưng đằng sau những lời mạnh mẽ ấy không có sự chuẩn bị hay năng lực tương xứng. Lòng bất mãn của đám đông gặp tham vọng của Ga-anh đã tạo nên một cuộc nổi loạn mới. **Tuy nhiên, thay đổi một nhà cai trị gian ác bằng một người cũng bị thúc đẩy bởi kiêu ngạo và tham vọng không thể đem lại sự công chính thật.**

Xê-bun, người cai quản thành Si-chem và trung thành với A-bi-mê-léc, nghe những lời Ga-anh nói thì nổi giận. Ông bí mật báo tin cho A-bi-mê-léc và đề nghị đem quân đến mai phục quanh thành vào ban đêm. Sáng hôm sau, khi Ga-anh nhìn thấy quân lính từ trên núi đi xuống, Xê-bun cố tình đánh lạc hướng ông: “Bóng núi mà ngươi tưởng là người đó.” Đến khi Ga-anh nhận ra quân của A-bi-mê-léc đang tiến đến thì đã quá muộn. Bị chính những lời khoe khoang của mình trói buộc, ông phải ra khỏi thành giao chiến. Quân của Ga-anh thất bại, nhiều người bị thương và ngã chết dọc đường đến tận cửa thành. Sau đó, Xê-bun đuổi Ga-anh cùng anh em ông ra khỏi Si-chem. Ga-anh dùng lời nói để kích động lòng dân; Xê-bun dùng mưu kế để bảo vệ quyền lực. Một người bị chi phối bởi kiêu ngạo, người kia bị chi phối bởi âm mưu. Cả hai đều không tìm kiếm chân lý hay lợi ích của cộng đồng.

Sự trả thù của A-bi-mê-léc không dừng lại sau khi đánh bại Ga-anh. Ngày hôm sau, khi dân chúng đi ra đồng, ông chia quân thành ba đội, bất ngờ tấn công và giết họ. Sau đó, A-bi-mê-léc đánh chiếm Si-chem, tàn sát dân trong thành, phá hủy thành và rắc muối trên đó. Việc rắc muối là hành động mang tính biểu tượng, cho thấy ý muốn làm cho thành trở nên hoang tàn và không được phục hồi. Dân Si-chem từng trao bảy mươi miếng bạc để giúp A-bi-mê-léc giết các anh em mình và đưa ông lên làm vua. Giờ đây, chính người mà họ dựng lên lại quay sang tàn sát và phá hủy họ. Bụi gai mà họ lựa chọn làm nơi nướng nấu đã trở thành ngọn lửa thiêu đốt họ. Lời cảnh báo của Giô-tham bắt đầu ứng nghiệm. Đức Chúa Trời không làm ngơ trước tội ác. Con người có thể che giấu

động cơ, hợp thức hóa tham vọng và xây dựng những liên minh tưởng như vững chắc, nhưng Ngài nhìn thấy mọi điều. A-bi-mê-léc và dân Si-chem liên kết với nhau không phải vì chân lý hay sự công chính, nhưng vì quyền lực và lợi ích. Họ tưởng có thể sử dụng lẫn nhau, nhưng cuối cùng lại hủy diệt nhau. **Đức Chúa Trời khiến chính mỗi liên minh bất chính ấy trở thành phương tiện xét xử tội lỗi của họ. Sự im lặng của Đức Chúa Trời không có nghĩa Ngài không nhìn thấy. Sự phán xét có thể chưa đến ngay, nhưng mọi việc làm bất chính đều phải được đưa ra trước sự công chính của Ngài.**

Câu hỏi giúp suy gẫm và áp dụng bài học:

1. Tôi có đang vì thành công, sự an toàn hay lợi ích trước mắt mà tham gia vào một thỏa thuận trái với ý muốn Đức Chúa Trời không?
2. Tôi có đang dùng lời nói, thông tin hoặc vị trí của mình để dẫn dắt người khác theo ý riêng không?
3. Trước những lựa chọn và các mối quan hệ hiện tại, tôi có thật sự tìm kiếm ý muốn Chúa, hay chỉ cầu xin Ngài chấp thuận những điều có lợi cho mình?

Đừng xây dựng đời sống bằng những liên minh bất chính, lời khoe khoang hay âm mưu. Hãy chọn sự chân thật, công chính và kính sợ Đức Chúa Trời. Chỉ những mối quan hệ được xây dựng trên lẽ thật, tình yêu và sự vâng phục Chúa mới có thể đem lại bình an và kết quả lâu dài.